

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 368/2024
02.04.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Милене Рашић, Дубравке Дамјановић и Гордане Којић, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др., због кривичног дела шумска крађа из члана 275. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљених АА, ББ и ВВ, адвоката Марка Томовића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Горњем Милановцу К 15/23 од 06.10.2023. године и Вишег суда у Чачку Кж1 178/23 од 25.12.2023. године, у седници већа одржаној 02.04.2024. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљених АА, ББ и ВВ, адвоката Марка Томовића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Горњем Милановцу К 15/23 од 06.10.2023. године и Вишег суда у Чачку Кж1 178/23 од 25.12.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Горњем Милановцу К 15/23 од 06.10.2023. године окривљени АА, ББ и ВВ, оглашени су кривим због кривичног дела шумска крађа из члана 275. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ и осуђени и то: окривљени АА, на новчану казну у износу од 200.000,00 динара, а окривљени ВВ на новчану казну у износу од 100.000,00 динара, које су дужни да плате у року од 3 месеца по правноснажности пресуде, те је одређено да ће суд ако окривљени не плате новчане казне у остављеном року исте заменити казнама затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне, одредити један дан казне затвора. Истом пресудом, окривљеном ББ је изречена условна осуда, тако што је утврђена казна затвора у трајању од три месеца и истовремено одређено да се ова неће извршити уколико окривљени у року од једне године, по правноснажности пресуде, не изврши ново кривично дело. Одлучено је о трошковима кривичног поступка и имовинскоправном захтеву, како је то ближе опредељено у изреци пресуде.

Пресудом Вишег суда у Чачку Кж1 178/23 од 25.12.2023. године одбијена је, као неоснована, жалба браниоца окривљених АА, ББ и ВВ и првостепена пресуда потврђена.

Против напред наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљених АА, ББ и ВВ, , адвокат Марко Томовић, због повреде закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев, побијане пресуде укине и списе предмета врати првостепеном суду на поновно суђење.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљених Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и, у седници већа коју је одржао без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљених, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са одлукама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљених је неоснован.

Указујући на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљених АА, ББ и ВВ, у захтеву за заштиту законитости истиче да се побијане правноснажне пресуде заснивају на доказима на којима се према одредбама ЗКП не могу заснивати и то на фотографијама окривљених АА и ВВ, које је сачинио полицијски службеник ГГ приватним телефоном из возила у покрету, без наредбе јавног тужиоца или суда, супротно одредбама члана 140. ЗКП и члана 286. став 3. ЗОБС-а на путевима, односно супротно полицијским овлашћењима прописаним чланом 64. Закона о полицији.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљених, Врховни суд оцењује као неосноване из следећих разлога:

Одредбом члана 2. став 1. тачка 26) ЗКП, прописано је да је „исправа“ сваки предмет или рачунарски податак који је подобан или одређен да служи као доказ чињенице која се утврђује у поступку (члан 83. став 1. и 2.).

Одредбом члана 138. став 1. ЗКП прописано је да се доказивање исправом врши читањем, гледањем, слушањем или увидом у садржај исправе на други начин.

Одредбом члана 139. став 1. ЗКП прописано је да исправу по службеној дужности или на предлог странака прибавља орган поступка или подносе странке, по правилу, у оригиналу.

Из списка предмета произлази да је првостепени суд на главном претресу у доказном поступку извршио увид у писане доказе, па и у фотографије сачињене мобилним телефоном полицијског службеника ГГ, када је критичном приликом, на путу у месту ..., зауставио трактор којим је управљао окривљени АА, које је презентовао и проследио чуварима шуме, а које су потом уз кривичну пријаву шумске управе достављене Основном јавном тужиоцу у Горњем Милановцу. На наведени начин, по оцени Врховног суда, првостепени суд је извршио увид у исправе, што је, сходно одредби члана 138. став 1. ЗКП, предвиђено као један од начина на који се врши доказивање исправом.

Поред изнетог, предметне фотографије нису сачињене у циљу форензичке регистрације осумњиченог у смислу члана 140. став 1. ЗКП, која се предузима по наредби јавног тужиоца или суда, нити је вршено утврђивање прекршаја у саобраћају возилом - пресретачем у смислу члана 286. став 3. ЗОБС-а на путевима, већ је полицијски службеник ГГ, испитан у својству сведока, сачинио предметне фотографије

мобилним телефоном како би поткрепио усмене тврдње у погледу својих непосредних опажања везаних за предметни догађај, а које фотографије представљају предмете који су подобни да служе као доказ неке чињенице која има значај за правне односе.

Следствено изнетом, предметне фотографије, које је доставио сведок ГГ, што је, у смислу одредбе члана 139. став 1. ЗКП, један од начина на који се прибавља исправа, представљају саставни део исказа сведока, датог на главном претресу, којим је потврдио њихову аутентичност, због чега су супротни наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљених о незаконитости ових доказа, оцењени као неосновани.

Из изнетих разлога, Врховни суд је наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљених АА, ББ и ВВ, адвоката Марка Томовића, којима се указује на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, оценио као неосноване.

Из напред наведених разлога, Врховни суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

**Записничар – саветник
Весна Веселиновић, с.р.**

**Председник већа – судија
Мирољуб Томић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић